

ІНТЕГРАЦІЯ ОСВІТИ І ВИРОБНИЦТВА ЯК ЗАПОРУКА ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ

Сучасний етап розвитку суспільства пов'язаний з інтенсивними взаємопроникними і взаємозалежними змінами в політико-економічній і соціокультурній сферах життєдіяльності, які відбуваються під впливом несприятливих економічних, політичних та екологічних факторів, що й визначає на сьогоднішній день пріоритети в розвитку системи освіти.

Характерними ознаками економіки, яка базується на використанні знанневих факторів, є домінування в структурі ВВП високотехнологічних галузей та інтелектуальних послуг, формування переважної частки національного прибутку за рахунок інноваційної або технологічної ренти, високий рівень капіталізації компаній, основна вартість яких формується завдяки нематеріальним активам, тобто інтелектуальній складовій.

Спроможність до генерації, використання та розповсюдження нових знань стає основою національної конкурентоспроможності та базовою передумовою прискореного інтенсивного соціально-економічного зростання країни.

У сучасних умовах розвитку освіти України одним із головних завдань вищої освіти є формування творчої, самостійної й активної особистості. З огляду на це особливої значущості набуває проблемне навчання як ефективний метод організації навчального процесу, який спрямований на забезпечення активного ставлення майбутніх фахівців до оволодіння знаннями, розвиток їхньої самостійної пізнавальної діяльності й творчого мислення.

Однак здобуття необхідного виробничо-технологічного рівня майбутніх фахівців може бути досягнуте лише на основі нових технологій та інновацій, розроблення яких потребує від їхнього професійного профілю не тільки вміння професійно вибудовувати свою діяльність на змістовному і технологічному (механізми, шляхи, засоби) рівнях, але й осмислення на методологічному рівні (принципи, підходи), вбудовування в концептуальний контекст, передбачення ефектів професійної діяльності.

Слід зазначити, що багатогранна підготовка фахівців вимагає багатоканального взаємопроникнення освітніх, науково-дослідних і виробничих процесів, інтеграції різних типів навчальних закладів, рівнів професійної освіти, змісту освітніх програм, технологій навчання і виховання, організаційно-управлінських форм, фінансово-економічних і виробничих процесів. Адже в системі вищої освіти конкурентоспроможність забезпечується за рахунок досягнення синергетичних ефектів у результаті взаємодії інтегрованих суб'єктів всієї системи освіти в цілому.

Інтеграція може вирішити чисельні проблеми в системі вітчизняної освіти. Поза сумнівом, система інтегрованого навчання ще недостатньо опрацьована, а тому неоднозначно сприймається у викладацькому середовищі. Її повне теоретичне обґрунтування та запровадження у практику навчання – справа майбутнього. Але вже сьогодні є очевидним, що інтегроване навчання як ніяке інше закладає нові умови діяльності викладачів і студентів, є діючою моделлю активізації інтелектуальної діяльності та розвиваючих прийомів навчання.

Інтеграційні процеси у вищій освіті останніми роками посідають щораз важливіше місце, оскільки вони спрямовані на реалізацію нових освітніх ідеалів – формування цілісної системи знань і вмінь особистості, розвиток творчих здібностей і потенційних можливостей.

Ідея інтегрованого навчання актуальна, оскільки з її успішною методичною реалізацією передбачається досягнення мети якісної освіти, тобто освіти конкурентоспроможної, здатної допомогти кожній людині самостійно досягнути тієї чи іншої життєвої цілі, творчо самостверджуватися в різних соціальних сферах.

В.В. Компанієць

ВИМОГИ ДО ЯКІСНОЇ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ КРІЗЬ ПРИЗМУ СХІДНОСЛОВ'ЯНСЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Одним з фундаментальних принципів побудови якісної системи освіти, у т. ч. економічної освіти, є принцип соціокультурної ідентичності. Основні вимоги до економічної освіти, що відповідають цьому принципу та забезпечують високу якість підготовки фахівців, були сформульовані ще на початку ХХ століття представниками східнослов'янської школи економічної думки, вони є актуальними і сьогодні. Коротко їх можна сформулювати так.

Перше - економічна наука повинна мати соціокультурний вимір.

Друге - економічна наука входить (і повинна входити сьогодні) до складу моральних наук, вона впливає на моральність людини і народу, і її незнання або спотворені знання про економіку можуть завдати істотної шкоди розвитку особистості людини і самої економіки.

З другого постулату випливає третій – необхідність моральної оцінки як економічної теорії, так і самого економічного життя, кажучи сучасною мовою – тієї моделі соціально-економічного розвитку, яка була взята за основу в проведенні соціально-економічних перетворень у державі.

Що ж стосується головного завдання економічної науки, то його висловив С.М. Булгаков і це четверта важлива ідея східнослов'янської економічної думки. Ця задача полягає в побудові економічного і соціального ідеалу розвитку конкретного суспільства, держави з